

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M. T., narozen X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 125 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2024, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 3. 2024, č. j. X přiznala žalovaná žalobci od 2. 2. 2024 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu I. instance ze dne 23. 1. 2024 je žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

- od 9. 1. 2024 invalidní pro invaliditu druhého stupně. Dle uvedeného posudku činil pokles pracovní schopnosti žalobce 55 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, které směřovaly proti nepřiznání invalidity vyššího stupně. Žalovaná zamítla námitky žalobce rozhodnutím ze dne 2. 7. 2024, č. j. X. V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „*vyhláška o posuzování invalidity*“). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnoty v rozsahu 20 - 40 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla stanovena na horní hranici tohoto procentního vymezení, tedy ve výši 40 %.
 3. Proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2024, č. j. X brojí žalobce žalobou, v níž namítá, že nesouhlasí se závěrem žalované. Žalobce v žalobě popsal své zdravotní obtíže. Uvedl, že s ohledem na jeho zdravotní stav nelze uvažovat o tom, že by se mohl zařadit zpět do pracovního procesu. Konstatoval, že přesto, že u něho došlo k mírnému zlepšení jeho zdravotního stavu po pobytu v rehabilitačním zařízení (od 23. 7 do 12. 8. 2024), ale nikoliv k 9. 1. 2024. U žalobce však nadále přetrvává výrazné omezení hybnosti. Žalobce také konstatoval, že žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze obecně uvedla, že žalobce nesplňuje kritéria položky 9c kapitoly VI, ale blíže toto své tvrzení nerozvedla. Stejně tak nebyl podle žalobce vysvětlen důvod zněny rozhodného zdravotního postižení.
 4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je funkční postižení pravé horní končetiny - středně těžká paréza n. radialis a prakticky odeznělá paréza n. axilaris, jako následek útlaku a postižení v rámci polyneuropatie kriticky nemocných při respiračním selhání. Zdravotní stav je hodnocen srovnatelně jako v kapitole VI., položky 9b) vyhlášky o posuzování invalidity, s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40 %. Dále žalovaná uvedla, že pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven na horní hranici uvedeného rozmezí, tedy ve výši 40 %. Vzhledem k vlivu zdravotního postižení žalobce na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity zvyšuje tato hodnota o 10 procentních bodů, na celkových 50 %. Žalovaná uvedla, že tak došlo ke změně oproti posouzení na I. instanci, kde bylo rozhodující onemocnění hodnoceno podle položky 1c), oddílu A, kapitoly IX. vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena ve výši 55 %. Žalovaná uvedla, že v námitkovém řízení byl zdravotní stav žalobce hodnocen sice za užití jiné položky a kapitoly vyhlášky o posuzování invalidity, a s odlišným procentním poklesem pracovní schopnosti žalobce, nicméně posudkový závěr IPZS I. instance byl potvrzen stran stupně invalidity, data jejího vzniku a platnosti posouzení a neshledala medicínské důvody ke změně posudkového závěru, který napadeným rozhodnutím potvrdila. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR.

Posouzení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 % a proto se v jeho případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola VI, položka 9c vyhlášky o posuzování invalidity, a to v hodnotě 70 %. Horní hranice byla Posudkovou komisí stanovena i s ohledem na postižení kardiovaskulárního aparátu a také s přihlédnutím k dělnickému povolání. Bylo zjištěno srovnatelně těžké funkční postižení, těžká porucha motorických funkcí jedné končetiny nebo středně těžké postižení motorických funkcí dvou končetin nebo jiný těžký neurologický deficit s podstatným omezením hybnosti, svalové síly, fyzické výkonnosti, případně i dechových funkcí. Některé denní aktivity jsou těžce omezeny. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobce posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 70 %**. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 9. 1. 2024. Platnost posudkovou komisí stanovena trvale.

11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její (předmětnou žalobou napadené) rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetí stupně žalobce vznikla ke dni 9. 1. 2024 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobci však prokazatelně žádné náklady řízení nevznikly nad rámec běžné administrativy ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 6. ledna 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.